

ת"פ 64675/01/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בבית שמש
ת"פ 64675-01-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה	מדינת ישראל ע"י יחידת תביעות מחוז ירושלים
נגד הנאשם		פלוני ע"י ב"כ עוה"ד שלמי ביזק

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") והפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין (ריבוי עבירות).
2. על פי הנטען בחלק הכללי של כתב האישום, הנאשם הינו בן זוגה של הגב' ע"ק (להלן: "**המתלוננת**"), ובעת הרלבנטית לכתב האישום, התגוררו השניים ברחוב... בבית שמש.
3. על פי הנטען בחלק הכללי שבכתב האישום, בין התאריכים 27.10.2022 - 4.12.2022 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במטבח הבית ניגש הנאשם למעמד הסכינים לטיף ונגע בסכינים וזאת תוך שהביט במתלוננת, אשר חשה פחד לחייה באותה רגעים.
4. באישום השני נטען, כי ביום 10.1.2023 בבית, אמר הנאשם למתלוננת מספר פעמים כי הוא "מעוניין שימותו ביחד" ובין היתר, אמר "כי היו יחד בחיים הקודמים וגם אחרי המוות יהיו יחד".
5. בתאריך 11.1.2023 בשעה 00:55 הורה קצין משטרה, בנוכחות חוקר על שחרור הנאשם מהמעצר, והורה על מעצר בית בכתובת X, בבית שמש, וזאת למשך 3 ימים בערבות אמו, וכן אי יצירת קשר בכל דרך שהיא עם המתלוננת למשך 14 יום.
6. בחלוף מספר שעות, בתאריך 11.1.2023 החל משעה 17:00 לערך, יצא הנאשם את כתובת מעצר הבית, בניגוד להוראה החוקית, והגיע מספר פעמים לקרבת ביתה של המתלוננת, שהה בסמוך, וכן דפק בדלת ביתה שהייתה נעולה, ועזב.

7. באותן הנסיבות, באחד המקרים, הגיע לדלת הבית, דפק בדלת וניסה לפתוח את הדלת. המתלוננת הציצה מעינית הדלת והבחינה הנאשם. הנאשם לא אמר דבר ועזב את המקום.
8. במסגרת ראיות המאשימה לעונש הוגש מכתב מטעם המתלוננת (סומן מ/1).
9. מטעם ההגנה העידה הגב' ק"ז אחייניתו של הנאשם, אשר מסרה כי היכרותה עם הדוד הינה רבת שנים, והוא משמש עבורם כראש משפחה, אשר מסייע בכל אשר נדרש לכלל בני המשפחה.

תמצית טיעוני הצדדים:

10. המאשימה הפנתה בטיעוניה לנסיבות המפורטות בכתב האישום, החומרה העולה מהמעשים, וכן הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו.
11. המאשימה הפנתה למכתב אותו הגישה המתלוננת בו גוללה את תחושותיה הקשות והפגיעה בה. לדברי המאשימה המדובר בנאשם שאינו מורתע מהחוק, ונשקפת ממנו מסוכנות רבה, נוכח נסיבות אותם אירועים, ואופן התנהלותו במסגרת ההליך.
12. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין 5 חודשים ועד 18 חודשים, ועל הנאשם להטיל 14 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית, לרבות הרחקת הנאשם מהמתלוננת לאחר המאסר.
13. הסנגור הפנה לתיקון שנעשה בכתב האישום, וכן מדיניות הענישה הנוהגת בכל הנוגע לעבירות בהן הורשע הנאשם: החל מצו של"צ ללא הרשעה ועד מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות. הוסף, כי אין המדובר באירוע מתוכנן, ונוכח המתואר באישום הראשון, יש לקבוע כי רף החומרה שבמעשה הינו על הצד הנמוך. את מעורבות הנאשם בביצוע העבירות באירוע השני הסביר הסנגור בקשיי שפה, ולכך שלא הבין את ההוראות שניתנו לו על ידי הקצין, טרם שחרורו מהמעצר.
14. נוכח טעמים אלו ביקש הסנגור להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

דין:

15. בענייננו, יש לקבוע מתחם עונש אחד לשני האישומים, זאת בהתאם למבחן הקשר ההדוק.
16. הערך החברתי שנפגע הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט זכותה של המתלוננת להיות מוגנת בביתה, ומפני אלימות בן זוגה.
17. מתחם הענישה ההולם בגין עבירות איומים עומד ככלל על מאסר מותנה וצו של"צ כאשר המדובר באירוע איומים בודד ברף חומרה נמוך וללא עבירות נלוות (ראו לדוגמה: ת"פ 43163-02-18 מדינת ישראל נ' פלוני (12.12.18)), ומספר חודשי מאסר בפועל ועד שנת מאסר כאשר נלווים לאיומים עבירות של תקיפה סתם או כשהמדובר באיומים חמורים (ראו לדוגמה: עפ"ג 3328-05-15 פלוני נגד מדינת ישראל (6.9.15)); עפ"ג 5601-09-17 אמגד אגרוף נ' מדינת ישראל (09.04.18); עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 נגוסה יטזב נ' מדינת ישראל (17.6.14); רע"פ 9704/06 גרמן סלונים נ' מדינת ישראל (28.11.06) ועוד).

18. בעניינינו, די באופי המעשה שבאישום הראשון, הגם שלא כלל מלל מאיים, כדי לבסס רף חומרה גבוה למעשה. מבט אל עבר המתלוננת תוך ליטוף ונגיעה בסכיני המטבח, מבטא פעולה שמטרתה להטיל מורא ופחד, ובכך הצליח הנאשם. אם לא די בכך, הרי שגם באירוע השני קיים ממד של איום, נוכח תוכנם של הדברים אותם אמר הנאשם, זאת מעבר להפרת ההוראה החוקית. הנאשם כאמור, הגיע מספר פעמים לקרבת ביתה של המתלוננת, שהה בסמוך, ובמקרה נוסף, דפק בדלת ואף ניסה לפתוח אותה, גם הפעם, מבלי שהוא אומר דבר, ודומה שבכל הנוגע לנאשם, די בכך כדי לבסס מסקנה, כי גלומה בו והתנהגותו מסוכנות למתלוננת.

19. סבורני, כי בנסיבות המקרה, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם החל ממספר חודשי מאסר על דרך עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). הנאשם כבן 37 גרוש, אב לילדה בת 11. הנאשם נעדר רישום פלילי.

21. הנאשם נטל אחריות על מעשיו בבית המשפט, ובכך חסך את עדות המתלוננת, ולכך משקל חשוב בין שיקולי הענישה.

22. בהתאם לחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה לעיוני, הנאשם צורך סמים מסוגים שונים מגיל צעיר, ומטופל משנת 2017 עקב תופעות של חרדה ודיכאון, על רקע מצוקה גופני. הנאשם צורך קנביס רפואי להפחתת כאבים, ובהתאם לבדיקה שנערכה לו, הוא אינו מאובחן כלוקה במחלה פסיכוטית.

23. בנוסף לקחתי בחשבון את עמדת המתלוננת כפי שהובאה במסגרת מסמך שהוגש וסומן מ/1.

24. בנוסף, יש לקחת בחשבון גם את משך תקופת המעצר בה שהה הנאשם, וכן העובדה כי הוא עתיד לרצות מאסר ראשון.

25. נוכח טעמים אלו ראיתי לקבוע את עונשו בחלקו האמצעי יחסית של המתחם ולהטיל עליו את העונשים הבאים:

26. מאסר למשך 7.5 חודשים בניכוי ימי המעצר.

27. 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי, שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת אלימות כלפי בת זוג או עבירת איומים או עבירה של הפרת הוראה חוקית.

28. התחייבות בסך 3500 ₪ להימנע מביצוע עבירות אלימות כלפי בת זוג או איומים או הפרת הוראה חוקית, וזאת למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר. רשמתי לפני את התחייבותו של הנאשם בע"פ.

29. פיצוי בסך 2500 ₪ למתלוננת אשר ישולם עד ליום 3.9.203.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ג, 10 יולי 2023, במעמד הנוכחים.

עמוד 3

